

בש"פ 7750/17 - מדינת ישראל נגד אנטון פרום

בבית המשפט העליון

**בש"פ 7750/17
בש"פ 7751/17**

כבוד השופט מ' מוזע

מדינת ישראל

לפני:

העוררת בש"פ 7750/17

המבקשת בש"פ 7751/17

נ ג ד

אנטון פרום

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המוחז בירשלים (השופט
מ' בר-עם) מיום 27.9.2017 במ"ת 24367-10-16;
בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-
מעצרם), התשנ"ו - 1996

תאריך הדיון: כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017)

בשם העוררת/המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב: עו"ד דוד ברהום; עו"ד דמיטרי ורניצקי

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המוחז בירשלים (השופט מ' בר-עם) מיום 27.9.2017 במ"ת 24367-10-16.

עמוד 1

במסגרתה התקבלה בקשה המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק או חוק המעצרים), ולצד בקשה להארכת מעצרו של הנאשם לפי סעיף 62 לחוק ב- 90 ימים החל מיום 21.10.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 24389 בבית המשפט המחויז בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 23.10.2016 הוגש נגד הנאשם כתב אישום לבית המשפט המחויז בירושלים, אשר תוקן ביום 5.6.2017 המחייב למשיב עבירות של הריגה, גרימת חבלה חמורה, פצעה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעה, שיבוש הליכי משפט, גרם נזק לאדם ורכוש ונῃגה בזמן פסילה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם נהג ברכב בעודו פסול לנῃגה וכאשר הוא מצו תחת השפעת קוקאין, קנביס ואלכוהול, התנגש ברכב אחר, אשר סטה מנתיבו ופגע ברכב נוסף שעמד בשולי הכביש. כתוצאה מההתנגשות נהרגו שני בני-אדם ושלושה נוספים חבלות קשות. כאשר כוחות המשטרה הגיעו למקום התאונה שיקר הנאשם לשוטרים וטען כי לא הוא נהג ברכב.

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגש בקשה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, אשר נומקה במסוכנות הרבה הנש��ת ממנו הנלמדת מהairoעמושא כתב האישום ומעברו הפלילי הכלל שלוש הרשעות נוספות בעבירות של נהיגה בשכרות והרשעות נוספות בעבירות סמים. בדין מיום 23.10.2016 הסכים בא-כוח הנאשם לקיומן של ראיות לכואורה וביקש מבית המשפט להורות על הכנות תסקير בעניינו. בית המשפט נעתר לבקשתו ודחה את המשפט הדין ליום 10.11.2016.

4. בתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 9.11.2016 המליץ שירות המבחן על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בהतמכרותו לסמים ואלכוהול, אינו מגלה בשלות וכוחות להשתלב בטיפול גמילה ארוך טווח, ולאור עברו הפלילי והתעבורי הליכים משפטיים אינם מהווים גורמי התרעעה עבورو. על כן העירץ שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה מאוד להישנות התנהגות פוגענית בעתיד. בהחלטה מיום 10.11.2016, לאחר דיון בתסקיר, הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו, ודחה את בקשה בא-כוח הנאשם לעירצת תסקיר משלים אשר יבחן חלופה טיפולית בקהילה סגורה. על החלטה זו הגיעו הנאשם ערר לבית משפט זה, ובמסגרת הדיון עברה חזר בו מערכו.

5. ביום 7.7.2017 הגיעו הנאשם לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. בבקשתו טען הנאשם כי במסגרת מעצרו הוא עבר לירגמיה אינטנסיבי, משתחף פעולה עם הגוףנים הטיפוליים ועל כן ביקש מבית המשפט להורות על עירצת תסקיר משלים בעניינו אשר יבחן את אפשרות שחרורו לחלופה טיפולית. בית המשפט הורה על עירצת תסקיר עדכני.

ביןתיים החלפו תשעת החודשים הראשונים למעצרו של הנאשם, והמדינה הגישה בקשה להארכת מעצרו של הנאשם ב- 90 ימים. במסגרת הדיון שהתקיים בבקשתו ביום 18.7.2017 בפני בית משפט זה (השופטת ד' ברק-ארז) הסכים הנאשם להארכת מעצרו, תוך שיצין כי אין בהסכמה כדי להשליך על הדיון שיטקים בבית המשפט המחויז בבקשתו לעיון חוזר.

6. התסקיר המשלים בעניינו של הנאשם הוגש ביום 26.7.2017. מהתשקייר עלה כי הנאשם שולב במהלך מעצרו בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרות וכי הוא מגלה שיתוף פעולה וועמד בתנאי הטיפול. כמו כן, שירות המבחן ציין כי בעמוד 2

התרשם משינוי בעמדותיו הנוקשות של המשיב באשר לצורכו בטיפול גמilia, ועל כן להערכתו ניתן לשקל את שילובו בטיפול במסגרת סגורה של קהילה טיפולית, בכפוף לראיון קבלה ועדת הערכה של גורמי הקבלה בקהילה. בהחלטה מיום 27.7.2017 הורה בית המשפט לשירות המבחן להמשיך לפעול לאיתור קהילה טיפולית מתאימה ולהגיש תסקירותDeckeri בקשר לכך.

7. ביום 26.9.2017 התקבל תסקירות שלם נוסף כאמור בעניין המשיב, ממנו עולה כי עבר שני ראיונות קבלה בשתי קהילות טיפוליות. ראיון ראשון נערך למשיב ביום 14.8.2017 בקהילה הטיפולית "בית אביבה", והמשיב לא נמצא מתאים לטיפול, בין היתר מאחר ולהתרשות גורמי הטיפול בקשרו של המשיב להשתלב בטיפול בגמilia במסגרת קהילה טיפולית נבע משיקולים הקשורים להליך המשפטי. ראיון שני נערך למשיב ביום 22.8.2017 בקהילה הטיפולית "הדרך", וגורמי הטיפול מצאו כי המשיב עשוי להיות מתאים להשתלב במסגרתם, בתנאי המקום, אשר ביניהם נקבע כי יציאות למטרות טיפול יהיו בעלי מטופל נוסף ובאישור הצוות, ולאחר שבעה חמודים היציאות יהיו בלבד ובאישור הצוות, וכי הטיפול יופסק באופן מיידי אם לא יעמוד בכללי הקהילה. שירות המבחן ציין כי במסגרת התוכנית הטיפולית בمعצר רוכש המשיב כלים ראשוניים ובסיסיים להטמודדות עם דפוסי הביעתיותם, כי ישלו בו בקהילה טיפולית סגורהعشיה לסייע בהעמקת תהליכי השיקום והגדלת הטיסויים כי המשיב יאמץ אורח חיים תקין, והמליץ על ישלו בו בקהילה הטיפולית "הדרך" בתנאים שהוצעו על ידה.

8. בהחלטתו מיום 27.9.2017 אימץ בית משפט קמא את המלצת שירות המבחן והורה על שחררו של המשיב לקהילה הטיפולית "הדרך" ביום 18.10.2017, כאשר שהיינו בקהילה תיעשה על-פי תנאי המקום. עוד נקבע כי המשיב לא יהיה רשאי לצאת מהקהילה אלא על פי החלטה מפורשת של בית המשפט, או על פי הסכמת שירות המבחן ולמטרות של בדיקות רפואיות ודינויים משפטיים, בתנאים שקבע בית המשפט. כמו כן, הורה בית המשפט על הטלת צו פיקוח מעצר בשירות המבחן למשך חצי שנה ועל הפקדת עירובן.

9. החלטה זו היא מושא ערד המדינה לפניי, אשר לצדנו כאמור בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים ועוד למתן פסק הדין בתיק העיקרי.טענת המדינה שגה בית משפט קמא כאשר הורה על שחררו המשיב לקהילה טיפולית. נטען כי בהתאם לפסיקתו של בית משפט זה, ככל מקומה של שkeitת הליכי טיפול הוא בשלב גזירת העונש, ואילו בשלב המעצר ראוי לשקל שילוב בקהילה טיפולית רק בנסיבות חריגות - כאשר המשיב החל בגמilia עוד לפני ביצוע העבירה בגיןה נעצר, או בהתקיים שני אלה: כאשר פוטנציאלית ההצלחה של הליך הגמilia הוא גבוהה ויש בהליך הגמilia גם כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנש��פת מן המשיב (בש"פ 11/1981 מדינת ישראל נ' סוויסה 21.3.2011), להלן: עניין סוויסה).טענת המדינה, תנאים אלה לא מתקיימים בענייננו. עוד נטען כי לאור המסוכנות הרבה של המשיב, הנלמדת מן המעשים המוחסינים לו, וחוסר המוראה שלו מפני החוק והאחראים על אכיפתו, הנלמד מעברו הפלילי והתעבורי, אין מקום לשחררו לקהילה טיפולית שאינה מהווה חלופה מעצר הרטטי.

10. אשר בבקשת להארכת המעצר, נטען כי המסוכנות האמורה של המשיב ובערו מצדיקים גם את הארכת מעצרו. לעניין זה צוין כי קצב התנהלות ההליך העיקרי משבע רצון. בתחילת היו מספר דוחות לשם שלמת חומרה, אך בינתיים התקיימו שני דיוני הוכחות ונשמעה עדותם של תשעה עד תביעה, דיוני הוכחות נוספים נקבעו לימים 7.9.2017 ו-19.10.2017. בדיון ההוכחות ביום 7.9.2017 נשמעה עדותם של עד תביעה אחד בלבד, בשל תקללה בזמן העדים מצד המדינה. בדיון זהקבע בית המשפט דיון לשמייעת פרשת ההגנה ליום 7.11.2017 ודיון לשמייעת סיכומים ליום 20.11.2017, שניהם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת על ידי המדינה. בהמשך לכך, נטען כי קביעה בית משפט קמא לשחרר את המשיב לקהילה טיפולית ביום 18.10.2017, כאשר המועד לשמייעת סיכומים בתיק העיקרי

קבוע ליום 20.11.2017, מסigma את גבולו של ההליך העיקרי העומד.

11. בדין לפני חזר בא כוח המדינה על נימוקי העורר והבקשה להארכת המעצר כאמור. נטען כי בית משפט קמא הuels מפסיקתו של בית משפט זה כפי שפורטה והובירה בעניין סוויסה, וכי המשיב בעניינו אינו עומד באך אחד שלושת התנאים שנקבעו בעניין סוויסה כאמור: המשיב לא החל בגמילה לפני מעצרו הנוכחי, פוטנציאלי הצלחה של ההליך הגמilia הוא מסופק לאור התנהלותו בעבר, ואין גם בשנות בקיאות "הדרך" משום מענה הולם למסוכנות הנש>((קפת מן המשיב. לצד זאת צוין כי ההליך העיקרי מצוי בשלב מתקדם. השבוע צפואה להסתטיים פרשת התביעה, ובמהלך החודש הבא צפואה להסתטיים גם פרשת ההגנה וקבוע גם מועד לטיסכומים.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי כניסה העורר לקהלת הטיפול לא תהווה יצירת עובדה מוגמרת כלפי המותב הדן בתיק העיקרי, כטענת המדינה, וכי לעותר נוצר אינטראס הסתכימות חזק להמשך טיפול. כן נטען כי המסוכנות לה טוענת המדינה משוחתו של המשיב בקהלת הטיפול היא ספקולטיבית, וכי ארבעה גורמים סבוו שהשעות בקהלת היא הפטרונו הנכון: שירות המבחן, בית משפט קמא, שירות בתיה הסוחר וקהלת "הדרך". עוד נטען כי המשיב מצוי במעצר כבר תקופה של שנה ולחוף הזמן משקל ממש לחלופת מעצר. לבסוף נטען כי נסיבות העין אין עיליה להתעורר בשיקול דעתו של בית משפט קמא. בתגובה טען בא כוח המדינה בין היתר כי החלטות עליהן ביקש בא כוח המשיב להסתמן לעניין החזקת נאשם בקהלת טיפול מתייחסים כולל למקרים בהם הטיפול החל לפני המעצר, בהתאם לכללים שנקבעו בעניין סוויסה.

דין והכרעה

12. לאחר עיון ובחינה הגעתו לככל מסקנה כי ערר המדינה בדיון יסודו, והוא הדין אשר לבקשת להארכת מעצרו של המשיב.

13. בכלל, השלב הרاءו לבחינת השמה בקהלת שיקומית הוא בשלב גזירת הדין, כאשר בפני בית המשפט תמונה מלאה בנוגע לנאים ובידו לשקל בין היתר את הנזונים לגבי העונש הרاءו ומשכו (עניין סוויסה, שם בפסקה 7). שילוחו של נאשם לטיפול בקהלת טיפול במסגרת דווני המעצר הוא בגדיר הקדמת המאוחר ועלול גם ליצור ציפיות לבב הנאשם ולכבל את ידי המותב הדן בתיק בשלב גזירת דיןו של הנאשם.

14. אכן, לככל זה יש כאמור חריגים, כאשר העיקרי שבם הוא מקום שהנאשם כבר היה מצוי בקהלת טיפול קודם לביצוע העבירות בגין הוא עומד לדין ועל יסודן נעצר. ברם, בעניינו אין חולק שתנאי זה אינו מתקיים, אף באשר לשני התנאים המctrבים האחרים לכואורה אינם מתקיימים בעניינו של המשיב.

15. על אלה יש להוסיף כי כאמור לעיל, ההליך העיקרי מצוי בשלב מתקדם כאשר המשפט צפוי להסתטיים במהלך החודש הבא וגם הכרעת הדין לא צפואה להתעכב בשל היקפו המצוומם של התקיק. בנסיבות אלה ולאור משכה הלא קצר של התכנית הטיפול בקהלת "הדרך", אין טעם להעביר בשלב זה את המשיב לקהלת זמן קצר יחסית קודם להכרעת דיןנו וגזירת עונשו. מהלך זהה בעת הזאת לא רק שאון בו תועלת מבחינה טיפולית אלא הוא במובהק מהלך העשו ליצור ציפיות לא מבוססות אצל המשיב ולכבל את ידי המותב הדן בתיק. לעניין זה נקבע בעניין סוויסה (פסקה 9)

"יש מקרים בהם האפשרות לשלווח נאשם לחילופת גמiliaה מטעורה סמור לפניו סיום התקיך העיקרי או אפילו לאחר שהנאשם כבר הורשע בתיק העיקרי. לטעמי, במקרה מעין זה, ראוי לשופט המעטרים שלא להורות על חילופת גמiliaה באשר יש בכר מעון התערבות, מעון הסגנת גבולי של ההליך התלוי ועומד של גזרת העונש (השו ב'ש'פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה 13.1.2011), בפסקה 7 (השופט פוגלמן); החלטתו של כב' השופט מצא בעניין יוסף ביטון המוזכר לעיל; בש'פ 8386/05 יבדיב נ' מדינת ישראל (14.9.2005) (השופט נאור); עניין שפק. באם נמצא המותב הדן בתיק העיקרי כי במסגרת גזר הדין יש לשלווח את הנאשם לגמiliaה, עשה כן במסגרת גזר הדין. אך אם סמור לממן גזר הדין לשלווח הנאשם לחילופת גמiliaה, גזר הדין עלול לקטוע את הליך הגמiliaה הארוך וימה טעם בהתחלה תhilיך גמiliaה ... כשתוצאות הדיון בעניינו עלולות לסקן תhilיך זה? (בש'פ 523/95 מדינת ישראל נ' עצמי (24.1.1995) (השופט אור)). לעומת זאת כדי לככוב את ידי המותב בבוואו לגזר דיןו של הנאשם, שהסתמך על ההליכים הנוגעים לשיקומו ופיתח ציפיה הנובעת מהסתמכות זו (השו עניין עמראווי, בפסקה 5 והאסמכתאות שם)."

16. אשר על כן אני סבור כאמור כי ערד המדינה לביטול החלטתו של בית משפט קמא בדבר העברת המשיב לקהילה טיפולית בדיון יסודו.

17. אשר לבקשה להארכת מעטר. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעטר לפי סעיף 62 לחוק המעטרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמרם הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לחתם דעתו, בין היתר, לאופי העברות המיחוסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנש��פת ממנו, כמו גם לעוצמת עליות המעטר סטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעטרים המתיקימות בנאשם (בש'פ 4733/16 מדינת ישראל נ'علا דין (31.1.2016); בש'פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017); ובש'פ 4733/16 מדינת ישראל נ' אגבאריה ((15.6.2017).

18. במקרה דנן, מכח עבורי הפלילי של המשיב והניסיון הבלתי חיובי עמו בתחום הטיפולי בעבר, ולאור ההערכה בדבר "רמת סיכון גבוהה מאוד להישנות התנהגות פוגענית בעתיד", שנקבעה לגבי המשיב בתסקירות המעטר המקורי - שאף שיש להניח לטובתו שהיא פחתה עקב הטיפול שעבר במהלך מעטרו, לא ניתן לומר שאינה קיימת עוד - ובמיוחד לאור השלב המתקדם של ההליך העיקרי, אני רואה מנוס מהארכת המעטר כUMBOKSH. יש לקוות כי המשפט אכן יסתה במילר תקופת הארכה זו.

19. סיכום של דברים:

א. החלטת בית משפט קמא מיום 27.9.2017 במ"ת 16-10-24367, בה הורה על העברת המשיב לקהילה טיפולית, מבוטלת בזאה;

ב. מעטרו של המשיב מוארך בזאה ב- 90 ימים החל מיום 21.10.2017, או עד לממן פסק דין בת"פ 16-10-24389 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בתשרי התשע"ח (17.10.2017).

שופט

עמוד 5

